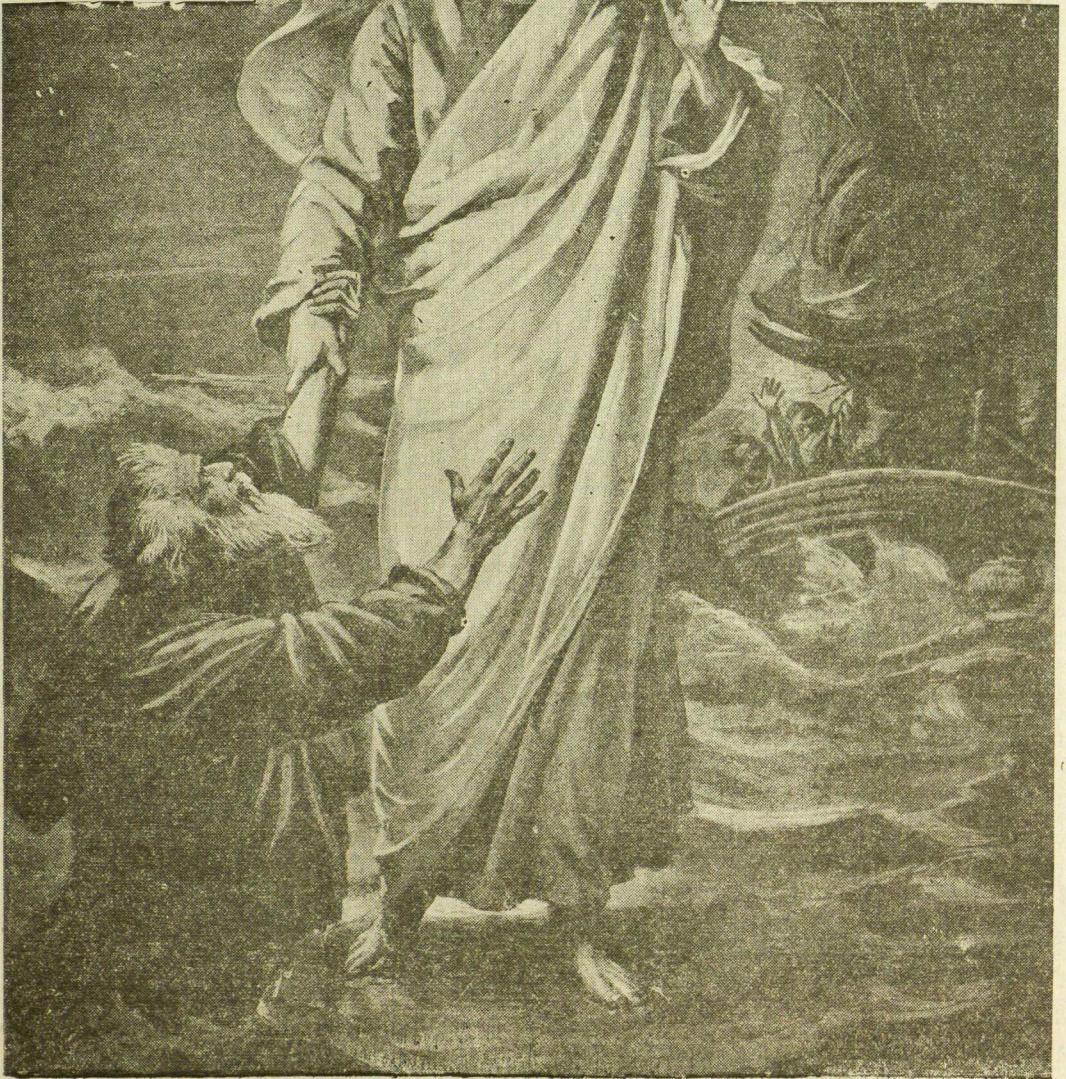

LATVAS

No. 29. Metai VII

Liepos-July 16, 1927

BNR valst.
respublikos
biblioteka

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by "Draugas," Publishing Co.

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:		SUBSCRIPTION RATES:	
Metams	\$2.00	One Year	\$2.00
Pusei metų	\$1.00	Six Months	\$1.00
Vienam num.	\$0.05	Single Copy	\$0.05

"DRAUGAS" PUBLISHING CO.,

2334 So. Oakley Avenue

Chicago, Illinois

VI SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

L e k c i j a .

E v a n g e l i j a .

ROM. 6, 3-11.

MK. 8, 1-9.

MROLIAI: Ar jūs nežinote, kad mes visi, kurie esame krikštu artimiausiai suvienyti su Jėzumi Kristumi, krikštu dalyvaujame Jo mirtyje? Nes krikštu, kuriuo dalyvaujame mirtyje mes esame draug su Juo palaidoti, kad, kaip Kristus kėlėsi iš mirusių per Tėvo garbę, taip ir mes gyventumėm nauju gyvenimu. Nes jei mes suaugome su Juo mirties panašumu, taippat busime ir prisikėlime. Mes juk žinome, jog senasis mūsų žmogus yra draug prikaltas ant kryžiaus, kad būtų sunaikintas nuodėmingas kunas, ir kad mes daugiau nebevergautumėm nuodėmei. Nes, kas mirė, tas yra paliuosuotas nuo nuodėmės. O jei mes numirėme su Kristumi, tai mes tikime, kad taip pat draug su Kristumi busime gyvi. Mes žinome, kad Kristus, atsikėlęs iš numirusių, jau nebe miršta; mirtis ant Jo daugiau nebe viešpatauja. Nes, kad Jis mirė dėl nuodėmės, tai mirė vieną kartą, kad gi yra gyvas, tai gyvas Dievui. Taip ir jūs laikykite save mirusiais nuodėmei; gyvais gi Dievui vienybėje su mūsų Viešpačiu Jėzumi Kristumi.

ANUO metu: didelei minai drange su Jėzumi esant ir neturint ko valgyti, Jis pasivadinęs mokytinius jiems tarė: Gaila man minies, nes štai jau tris dienas jie pasilieka prie manęs ir neturi ko valgyti. Jei aš paleisiu juos į jų namus nevalgčius, jie apalps kelyje, nes kaikurie iš jų yra atėję iš tolo. Jo mokytiniai Jam atsakė: Iš kur galės kas nors imti čia tyruose duonos jiems pavalgydinti? Jis jų paklausė: Kiek turite duonos kepalų? Jie atsakė: Septynis. — Tuomet Jis liepė miniai atsisėsti ant žemės. Paėmęs septynis duonos kepalus, Jis dėkojo, laužė ir davė savo mokytiniams išdėstyti, ir jie išdėstė ties minia. Jie turėjo taip pat nedaug žuvelių; ir jas Jis palaimino, ir liepė išdėstyti. Jie valgė ir privalgė. Paskui jie dar pririnko, kas buvo likę trupinių, septynias pintines. Valgiusiųjų buvo apie keturis tukstančius, ir Jis juos paleido.

ANGLIJA. — Katalikiško laikraščio "The Universe" savininkas ir redaktorius, Martin J. Melvin, Anglijos karaliaus paaukštintas Komandieriu Vyčiu.

Melvin seniau Šventojo Tėvo buvo apdovanotas Didžiuoju Šventojo Karo Kryžium. Jo leidžiamas laikraštis turi virš 100,000 skaitytojų.

LAIMĖ.

Du keliu į laimę.

Jėzus Kristus nurodė mums du kelius į amžinąjį gyvenimą, į laimę: 1-ą visiems privalomą ir 2-ą patarimų kelią.

Kartą vienas įstatymo žinovas paklausė Jėzaus: “Mokytojau, ką aš turiu daryti, kad laimėčiau amžinąjį gyvenimą? Jis (Jėzus) paklausė jį: Kas parašyta įstatyme? kaip skaitai? Tas atsakydamas, tarė: Mylėsi Viešpatį, savo Dievą, visa savo širdimi, visa savo siela, visomis savo jėgomis, visomis savo mintimis, ir savo artimą, kaip pats save. Jis jam tarė: Gerai atsakai, tai daryk ir busi gyvas.” (Luk. 10, 25-28).

Yra tai įstatymo užlaikymo kelias. Kas nori buti išganytas, kas nori pasiekti amžinąją laimę, turi užlaikyti Dievo duotus įsakymus.

Tą privalomąjį į laimę kelią dar aiškiai randame išreikštą Jėzaus Kristaus pasikalbėjime su vienu jaunikačiu. “Vienas priėjęs jam tarė: Gerasis Mokytojau, ką gerą aš turiu daryti, kad laimėčiau amžinąjį gyvenimą. Jis jam tarė: Kam mane klausi apie tai, kas gera? Vienas geras, Dievas. Jeigu-gi nori įeiti į gyvenimą, laikykis įsakymų. Jis jam tarė: Kurių? Jėzus atsakė: Ne užmuši, nesvetimoteriausi, nevogsi, nelidysi neteislingai; gerbk savo tėvą ir motiną, ir mylėsi savo artimą kaip pats save.” (Mat. 19, 16-19).

Jaunikaičiui atrodė, kad per maža nuo jo reikalaujama. Jisai jaučiasi viską išpildęs, jaučia be to savo sielos ve-

ržimasi aukštyn, o nežino, kaip savo kilnius troškimus suimti ir kaip juos pakreipti.

Atsakydamas jaunikaitis tarė Jėzui: “Visa tai sergėjau nuo savo jaunystės; ko dar man truksta?” (Mat. 19, 20).

Bet čia prasideda jau patarimų kelias, vedantis į dvasios tobulybę ir į amžinąją laimę.

“Jėzus jam tarė: Jei nori buti tobulas, eik, parduok, ką turi, ir duok beturčiams, ir turėsi turtą danguje, pasukui ateik ir sek mane” (Mat. 19, 21).

Jaunikaitis, tiesa, sužinojo kas darytina jam, kad galėtų tobulybės siekti ir Jėzaus artimu mokiniu, o gal ir pagėibininku tapti, bet jisai neturėjo gana stiprios valios išsižadėti del dangaus turimų turtų. Jisai nuliudęs pasitraukė ir daugiau nebegryžo prie Jėzaus. Jaunikaitis tas ieškojo savo pašaukimo, bet jį radęs, nepanorėjo jo laikytis.

Apaštalai įdomiai klausėsi jaunikačio pašnekėsio su Išganytojumi. Jie apleido visa, ką turėjo ir pasekė Jėzų. Nenusotabu, kad šv. Petras kitų apaštalų vardu paklausė jį: “Štai, mes visa palikome ir tave sekėme; kas gi tat bus mums? Jėzus jam tarė: Ištikrųjų, sakau jums, jus, kurie mane sekėte, atgimime, kuomet Žmogaus Sunus sėdės savo didenybės soste, taip pat sėdėsite dvylikoje sostų ir teisite dvylika Izraelio gimimų. Ir kiekvienas, kurs palieka namus, ar brolius, ar seseris, ar tėvą, ar motiną, ar pačią, ar vaikus,

ar dirvas dēļai mano vardo, gaus šimteriopai ir paveldēs amžinājī gyvenimā.” (Mat. 19, 27-29).

Dabar aišķiai matome, kad prie amžinosios laimēs veda du keliai, Išganytojo nurodyti. Pirmutinis kelias yra visiems žmonēms privalomas, jeigu nori pasiekti amžinājā laimē, antrasis yra siekiančių tobulybēs, idealistų, pasišventēlių dēļai Jēzāus vardo kelias.

Antruojū keliu ne visi gali eiti, nes ne visi yra Dievo šaukiami. Ir tie, kuriuos Dievas šaukia, nevīsi paklauso Dievo balso, kaip minētas Evangelijoj jaunikaītis.

Dievas sujūdina kartais jaunikaičio, ar mergaitēs sielā savo malonēs dvelkimu prie amžinų, kilnių, garbingų idealų. Jautresnēs sielos pažysta Dievo šaukimā, apleidžia tēvelius, gimines, turtus ir pasaulinius džiaugsmus ir stōja į Vienuolynus.

Čia tų sielų troškimai pildosi, nes pasiryžta ir pasižada nuolatos siekti tobulybēs, nuolatos savo pasiimtas pareigas uoliau ir tobuliau atlikti, kadangi juos pats Jēzus “pašaukē pas save tuos, kuriuos pats norējo, ir jie atējo pas jī” (Mork. 3, 13).

Į paprastājī krikščionišķā gyvenimā yra šaukiami visi žmonēs. Visi privalo Dievo įsakymus užlaikyti, jeigu nori pasiekti amžinājā laimē. Čia nei kokių pašaukimo ženklų į tą keliā nēra, nes visiems privalomasis kelias.

Kitāip yra su tais, kurie siekia tobulybēs, užlaikydāmi Evangelijos patartis: klusnumā, nēturtā, skaistybē.

Pašaukimo Ženkļai.

Dievo šaukimas į kunigystę ar į vienuolinį luomā pasigirsta įvairiose sielose skirtingu budu. Kartais Dievas per ištikusią kuno, ar dvasios nelaimę prabyla į širdies gelmes, kartais per kitus asmenis mus prie savēs artyn kviečia, — bet visų tų kvietimų yra kilnus tikslas; pažinti Dievo valią, ją išpildyti, padidinti išorinę Dievo garbę, save ištobulinti dorybėmis, prisiruošti prie laimingos mirties ar atgailoti už savo, ar kitų žmonių nusikaltimus ir tt.

Kuomet jaunikaičio, ar mergaitēs jautrioj sieloje pajuntama švelnus Dievo malonēs dvelkimas ir toji siela neatsisako nuo reikalaujamos aukos, tāsai nuolatinis dvasios patraukimas prie doresnio, kilnesnio, išmintingesnio gyvenimo yra geras šaukimo ženklas.

Bet tojo vieno nepakanka. Turi žmogus turėti užtektinai fizinių jėgų naujoms pareigoms atlikti, turi turėti galimybēs apleisti pasaulį, turi buti liuso stovio. Tā visa turint, reikia savo širdies troškimus pareikšti patyrušiam nuodēmklusui. Paskutinis-gi pašaukimo ženklas, visus viršminētus turint, tai Vienuolijos sutikimas į savo narių eiles įskaityti. Ieškokime mums skirto kelio į dangų; jī radę, eikime, dirbkime, pasišvęskime, tobulēkime.

ŠV. TĒVO PIJAUS XI ŽODIS.

Birželio 29 d., Šv. Petro ir Pauliaus šventėje, Europos katalikiškos šalys bendrai su savo vyskupais ir Šventojo Tėvo laiminimu, minėjo Spaudos dieną.

Spaudos dienos minėjimas yra pradėtas Ispanijoje pirm dešimt metų, šandie užlaikomas jau trisdešimt dviejose šalyse.

Šventasis Tėvas Pijus XI parodo kaip yra svarbu pasaulio katalikams minėti Spaudos dieną. Savo laiške į Ispanijos primą pažymi:

“Mes šandie panardyti į dienraščių ir perijodinių leidinių potvinį, iš kur plinta sveikam katalikybės mokslui priešingi dėsniai. Tie raštai pakeisti skandališkų žinių skleidėjais, dažnai be jokios gėdos atvaizduodami pornografiškus pasakojimus.

“Delto yra tikrasis ir brangintinas apaštalinio darbas, kas darbuojasi rasti priemonių pasipriešinti tiems nedoriems raštams. Tai geriausia atlikti galima platinant katalikiškus laikraščius. Šandie katalikiška spauda yra viena-tinė priemonė pataisyti pasauly tai visa, ką blogoji spauda sugadina.”

Amerikoj lietuvių katalikų gyvena keletas šimtų tukstančių. Jei jų nors žymesnioji dalis išgirstų ir į savo širdis įsidėtų tuos prakilnuo-

sius Šventojo Tėvo raginimo žodžius, mūsų tarpe tuojaus apsireikštų daugiau kultūros ir pažangos. Nes šie kilnieji dalykai pakyla iš žmonių susipratimo, gi pastarasis yra kaip ir keratinis akmuo dorai.

Ne tas yra susipratęs, kurs budamas katalikas remia nekatalikiškus laikraščius ir kitokius tos rūšies raštus. Toks yra atžagareivis ir jį būtų galima pavadinti šiaudiniu kataliku. Bet tas tik susipratęs, kurs darbais ir gyvenimu rodo tai, kad jis ištikrųjų ne vien katalikiškai gyvena, bet katalikiškai mintija ir katalikybės gerovei darbuojasi.

Amerikos lietuviai katalikai metai į metus mini Spaudos savaitę. Bet ar jie tuo laiku darbuojasi katalikiškų laikraščių praplatinimui, reikia abejoti. Tai delto, kad nedidūs skaičius Amerikos lietuvių yra susipratę. Visi kiti gauda vėjus. Jų daugeliui įvairios rūšies šlamštai meilesni. Kai kurie net komunistų propagandos bangosna įsineria. Tuo budu nori laimėti aukso rytojų.

Bet greitai, greitai apsilivila.

Lietuvi, esi Katalikų Bažnyčios narys, tad juo buk visa širdimi ir visais savo darbais

Palaimintoji Bartlomieja Kapitaneo

1926 metais, Gegužės 30 dieną šv. Tėvas Pijus XI, Dievo tarnaitę Bartlomieją Kapitaneo įskaitė į palaimintųjų skaičių. Ji mirė liepos 26 d. 1833 metais. Šiais metais liepos mėnesiu skirta yra Maldos Apaštalytei ji už globėjimą. Čia bendrais bruožais paduodame josios įstabų gyvenimą.

Palaimintoji Bartlomieja gimė sausio 13 d. 1807 m. Mirė jaunutė, vos pergyvenusi 26 metus 6 m. 13 dienų. Pa-

laimintoji Bartlomieja buvo vyriausioji tarp septynetos neturtingo duonos kepėjo duktė. Gimė Lovero miestelyje, prie Iseo ežero, šiaurinėje Italijoje.

Pal. Bartlomejai teko daug vargo pamatyti namie. Josios tėvelis ilgą laiką girtuokliavo, buvo apsileidęs tikėjimo dalykuose, ir visai šeimai buvo tikras Dievo kryžius. Pabaigoj gyvenimo, tiesa atsivertė, pasitaisė, bet jau nebelgai gyveno.

Užtat pal. Bartlomieja turėjo gerą motinėlą, — ji buvo tyli, pamaldi moteriškė ir jautri motina. Savo jaunose dienose namieje Bartlomieja nematė gero pavyzdžio, priešingai, — daug patyrė skaudžių, nemalonių valandų nuo savo tėvelio. Tikras mergaitės išganymas pasidarė mokykloje. Tėvai atidavė Bartlomieją į šv. Kliaros Seserų Vienuolijos mokyklą. Čia jaunutė Bartlomieja augo prižiurima labai pamaldžios sesers Marijos Pranciškos Parpani.

Vieną kartą Sesuo M. Pranciška paklausė savo skyriaus mergaičių: “Kuri jusų nori būti šventa?” Visos mergaitės pakėlė rankutes, visos nori būti šventos. Tuomet Sesuo M. Pranciška paklaususi antru kart: “bet kuri jusų bus tikrai šventoji ir tai pirmutinė?”

Mergaitės nebegalėjo pačios klausimo išrišti. Nubėgo prie kugio šiaudų. Ilgiausis šiaudas turėjo nurodyti kuriai mergaičių reikia rupintis tapti tikrai šventąja. Buvo tai vien nekaltas žaislas. Laimė lėmė Bartlomieja išsitraukė ilgiausiąjį šiaudą. Tajį laimikį giliai širdyn priėmė, kaip V. Dievo šaukimą prie švento gyvenimo. Nieko nelaukus, nubėga Bartlomieja koplyčion ir prie Dievo motinos altoriaus pakartojo savo tvirtą pasiryžimą.

“Aš noriu būti šventa, aš noriu būti didelė šventa, aš noriu būti greit šventa.”

Bartlomieja tuomet turėjo 11 metų. Šeimyniniam gyvenime pas tėvus tinkamo išauklėjimo negavusi, ji turėjo ketletą ydų: buvo išdidi ir savavalė, grei-

tai supykdamo ir užsikirsdavo, buvo priešinga. Tai ji žinojo. Šventą a-gi netapsi su panašiomis ydomis. Reikia jų atsikratyti, atprasti. Bet kaip?

Bartlomieja surado tinkamą būdą. Kada galėdama kreipdavosi mintimis ir malda prie Jėzaus Švenčiausios Širdies, dažnai pakartodama: “Jėzau ramus ir nuolankios širdies, padaryk mano širdį panašią į Savo širdį.”

Įvyko greitai stebėtina atmaina. Bartlomieja greit išmoko susivaldyti, nusizeminti, — net džiaugdavosi gavusi visai be reikalo barti, ar neužpelnytai bausti.

Jos paguoda buvo dažna Komunija, aplankymas šv. Sakramento, pamaldumas prie švenč. Dievo Motinos. Ji sau už globėją ir gyvenimo pavyzdį pasiskyrė šv. Aloizą, kurį stengėsi kiek išgalėdama pasekti.

Neužilgo Bartlomieją pradėjo vadinti angelu žmogaus kune, kiti — Aloiza iš Lovero.

Dvasiniai besilavindama ji netik nieko moksle neprarado, bet pradėjo dar geriau mokytis. Turėdama 15 metų garbingai baigė mokyklą. Mokyklos inspektorius tuojau Bartlomieją paskyrė Seserims už pagelbininkę prie mažyčių. Čia pasirodė nepaprasti Bartlomiejos gabumai mokytojauti ir mažyčių širdis patraukti prie Dievo. Jaunučiams vaikams ji tapo ne vien mokytoja, bet auklėtoja, motina, vedėja prie Jėzaus Salčiausios Širdies. Jaunutė budama padarė nekaltybės apžadus ir norėjo įstoti į vienuolyną. Bet V. Dievas kitu keliu ją nuvedė į dangų. (Bus daugiau).

Tretininkų Žinios.

Linksmumas.

Beskaitydami šventųjų gyvenimus, randame visus šventuosius buvus maloniais ir linksmiais asmenimis. Suniurusių, nuliudusių, susikrėtusių šventųjų nerandame. Toji bendra šventiesiems žymė — linksmumas — reikia gerai visiems žmonėms, o ypač tretininkams įsidomėti ir suprasti.

Šventas Pranciškus, nors buvo viso ko išsižadėjęs ir net paskutinius marškinius savo tėvui atidavęs, tuotarpu buvo linksmas. Linksmą nuotaiką viešpatavo jo sieloje. Jisai net savo brolius — vienuolius Viešpaties muzikantais vadino. Kiekvienas padaras, visa gamta, didingi kalnai, maželytės gėlės, greitieji paukščiai ir judrios žuvelės jam skelbė Dievo gerumą, Jo galybę.

O kaip yra skirtinga mūsų dienų pasauliečių žmonių nuotaika. Piktumas, pavvydas, nuliudimas susierzinimas, neapykanta, kerštas, it rudys geležį, taip ėda žmonių dvasią. Dažnai pasitaiko, kad brolis brolio nekenčia, neturi, neranda gero žodžio savo šeimynėlei ištarti, paniekinančiais vardais pravardžiuoja kiekvieną, kuris išdrįsta tiesos žodį ištarti. O taip neturėtų būti.

Jeigu visi geri papročiai, kilnesne mintimi dėl Dievo atliekami, pavirsta mūsų sielos didelėmis brangenybėmis, tai linksmumas, dvasios džiaugsmas begaliniai daug gali padėti mums gyvenimą kiek galint žmogiškesnį, krikščioniškesnį padaryti.

Linksmumo dorybė yra didelė dorybė, yra šaltinis kitų socialių dorybių. Suprantama, čia kalbame apie tikrąjį, teisingąjį linksmumą, bet ne apie neprotinę džiaugsmų ieškojimą, nei apie padukimą, smagurius bei geismus subdievėjusiems

žmonėms ieškant pasitenkinti.

Vidujis džiaugsmas pasireiškia pas dorus žmones viršūju linksmumu. Tasai gi džiaugsmas, pasitenkinimas savo daromais darbais kyla iš artimesnio su Dievu santykiavimo maldoje, iš Dievo valios tobulo pildymo, iš tosios didelės Dievo meilės, dėl kurios viskas žmogui atrodo kilnioj antgamtinėje šviesoje.

Savo užduotį atlikęs žmogus jaučiasi patenkintas, džiaugiasi. Savo kilnųjį vidaus džiaugsmą negali paslėpti, jeigu net norėtų, — jis, pasireiškia visu kuro sudėjimu, eisena, veido bruožuose, minčių kilnumu, kalbos skaistumu, vaizdų nekaltumu. Vidaus linksmumo pilnas žmogus — tai angelas namuose, suraminimas ir Dievo palaima draugijose. Švelnus, mandagus pasielgimas, kuklus užsilaikymas, drovingumas, pamaldumas, pasiaukojimo dvasia lydi tikrai vidujai linksmą žmogų. Toks žmogus gali paskui save šimtus patraukti. Jo įtaka didelė visai to neieškant ir nesistengiant įgyti į kitus žmones įtakos.

Kur paslaptis? Kaip galima įgauti dvasios linksmumą?

Visa paslaptis glūdi pačiam žmogui. Asmuo, pilnai ir gerai savo pareigas atlikęs, darbus nuveikęs yra linksmas. Pažink savo visas pareigas link Dievo, savęs ir artymo, atlik jas gerai ir tobulai, — turėsi džiaugsmo, busi linksmas.

Linksmumą kaip kas vadina šventumo atspindžiu. Ir tiesa, nors šventumas ir linksmumas du visai skirtingi dalykai, bet su šventumu gretinai eina linksmumas. Jisai yra stiprus gyvenimo veiksnys, žmogaus palaikytojas doros aukštybėse. Linksmumas apgina žmogų sunkiose tyrimo valandose nuo suniurimo, nepasitenkinimo, rustybės, pagundų.

Kapitonas Bopas.

(Tąsa)

— Viešpatie, pasigailėk mano nelaimingojo kapitono! Jis nori, kad aš Tau melščiaus už jį — aš melstis nemoku. Pasigilaėk Tu jo, jis nelaimingas, bijo, jog jam žuti reikia, — Tu, Viešpatie, neduok jam pražuti Jis sako, kad jam teksią buti pragare, — Tu, Viešpatie, paimk jį dangun; jis mano, kad velniai pagriebsią jo sielą — Tu, Viešpatie, liepk, kad Tavo angelas užstotų jį! Man gailo jo. Jį sergantį visi apleido, bet aš, kol jis gyvas, jam tarnausiu; tik išgelbėt aš jį nemoku. Pasigailėk Tu, Viešpatie, jo, ir išmokink mane melstis už jį.

Ligonis tylėjo, vaiko skaisti nekaltybė ir karšta malda įsiskverbė į jo sielą. Tvirtai suspaudęs rankas, nugramzdinęs galvą į pagalvį, ramiai gulėjo, o iš akių ašaros sriuvenosi. Robertas, baigęs savo maldą, išėjo. Jis irgi buvo susijaudinęs. Nuėjęs į laivo denį ilgai stovėjo ir žiūrėjo į bangas; jo krutinė smarkiai kilojos. Vakare jis grįžo pas ligonį, ir iki nakties skaitė jam evangeliją, o kapitonas neapsakomu ramumu klausėsi.

Kuomet Robertas kitą rytą vėl pas jį užėjo, jis nustebo, pamatęs kapitoną taip pasikeitusį. Baimė, kuri darė jo veidą žiaurų ir, kuri paliko jame baisių pergyventų sielos audrų, išnyko. Pirma širdgelos surakintame ir mirtinai išblyškusiame veide, dabar spindėjo ramumas, linksmumas, ir šventumas. Spindulys tos skaisčiosios palaimos, kurią

siunčia Dievas prašančiam išganymo.

— Ak, Robertai, — sakė ligonis — kokią aš naktį praleidžiau!... Kas su manim buvo! Aš to, mano drauge, žodžiais išreikšti neįstengsiu. Klausyk: kuomet vakar tu mane palikai, aš įdribau į kaž kokį snaudulį. Siela buvo kupina evangeliškos šventenybės, kuri įsiskverbė į ją, kuomet aš tavo skaitymą klausiau. Staiga prieš save, čia, prie kojų, aš pamačiau Jį? Patį Išganytoją Jėzų Kristų. Jis buvo prikaltas prie kryžiaus. Ir man pasirodė, kad aš neva atsistojau ir prišliaužiau prie Jo kojų ir sušukau, kaip anasai aklasis, apie kurį tu skaitai: “Dovydo sunau, Jėzau Kristau susimilk!” Ir tuomet man pasirodė neva į mane — taip į mane, mane drauge, tavo piktadarį kapitoną, — pažvelgė Jis. O, kaip pažvelgė! Kokiais žodžiais aprašyti tą žvilgsnį! Aš sudrebėjau, visas kraujas prie širdies susispietė, siela prisipildė mirties ilgesiu. Baimėje, bet ir su viltimi, aš išdrįsau akis į jį pakelti... ir kas gi? Jis... taip, Robertai!... Jis man nusidėjėliui dangiškąja malone nusišypsojo!

O, kas su manim pasidarė tuomet! Tam mano liežuvis žodžių neturi! Aš į Jį žiurėjau... ir laukiau... Ką aš laukiau? Nežinau, bet apie tai mano virpančioji širdis žinojo. O Jis nuo kryžiaus, kuris buvo kraujais, iš Jo žaizdų sruvenančiais, aplietas, taip palankiai ir tokiu švelniu gailesčiu į mane žiūrėjo... Ir staiga lupos sukrotėjo, ir aš Jo balsą užgirdau, kuris buvo toks aiškus,

malonus, visą sielą parverentis ir pasakė man: "Buk drąsus ir tikėk!" Nuo džiaugsmo mano širdis perplyšo ir su raudojamu ir riksmu kritau prieš kryžių... Bet veidas išnyko, ir tuomet aš pabudau, mano akys atsivėrė... Bet ar tai sapnas buvo? Ne, ne sapnas, dabar žinau. Tas mane išgelbės, Kuris už visus ir už mane prie kryžiaus prikaltas buvo. Dabar tikiu, kad Jis, šventojoj vakarienėj, perlaužęs duoną ir įpylęs į taurę vyno pažadėjo nuodėmių atleidimą. Dabar jau man nebaisu mirti.

Šitais žodžiais Robertas, iki šiol tyliai verkęs, staiga raudodamas sušuko:

— Kapitone, nemirsite, ne, jus nemirsite!...

Ir ligonis šypsodamas atsakė:

— Neverk, mano gerasis Roberte, Dievas suteikė man savo malonę. Ir dabar aš laimingas. Bet man gaila tavęs, — kaip tikrojo sunaus, gaila. Tu privalai čia laive pasilikti, tarpe šitų netikinčių žmonių vienas, neprityęs vaikas... su tavim bus tas pats, kas su manim! Ak, Roberte, saugokis, nepatek į tą mano baisųjį kelią, matai kur jis veda. Tavo man meilė, mielas drauge, didi. Aš esu tau daug kaltas. Tu man tą baisiąją valandą buvai Dievo pasiūstas... Tu man nurodei, ir pats to nežinodamas, išganymo kriptį, te palaimina tave už tai Aukščiausias! Kitiems gi visiems laive pasakyk tu nuo manęs, kad aš prašau pas juos atleidimo, kad pats jiems visiems atleidžiu, kad aš už juos meldžiuos.

Visą tą dieną ligonis ramiai pralei-

do, jis atydžiai klausė evangeliją. Kuomet gi užstojo naktis, ir Robertas su juo atsisveikino, jis jį su palaiminimu, meile ir širdgėla lydėjo akimis iki kajutos durų.

Sekančią dieną, anksti rytą įeina Robertas kajuton. Atidaręs duris, jis mata, kad kapitono pirmykščioj vietoj nesama. Jis pasikėlęs iš pagalvių, ir prišliaužęs prie tos kertės, kur kryžius jam sapne vaidenosi. Ten, veidu į sieną atsikreipęs, į lanką susirietęs, galva lovos atsirėmęs, stipriai suspaudęs rankas, klupojo.

Vaikas žiuri ir laukia nedrįsdamas sukrutėti... Ir tai pagaliau sukugždėjo: "Kapitone!" Atsakymo nėra. Jis du žingsniu nužengęs, vėl, tik balsiau sukugždėjo: "Kapitone!" Bet vis tylu ir atsakymo nėra. Priėjęs prie lovos "Kapitone!" pasakė jis balsiai. Kaip ir pirma vis tylu. Jis ranka jo kojos dasilietė: koja šalta, kaip ledas. Išsigandęs jis balsiai suriko: "Kapitone!" Čia kuno padėtis pasikeitė: lėtai jis kniupščias nukrito, ir galva tyliai pati savaime nusileido į pagalvį. Akys buvo užmerktos, skruostai išblyškę, išvaizda rami, rankos suspaustos maldai.

Vertė Dumas. Iš "Pavasario".

RAMYBĖS SODAS.

Viename senam rytų mieste ėjo du jaunuoliai pro didelį, gražų sodą, kurį supo aukšta geležinė tvora. Tačiau per plieno virbalus buvo galima matyti, kad tai buvo smagiausia, maloniausia vieta, visokiausiomis grožybėmis papuošta. Tenai sukrauta visa tai, ką gali suteikti

gamta ir menas šalies pagražinimui. Čia aukštų medžių gojeliai, o tarpais vėsios alėjos; ten žalios aikštės veja apaugusios, kurių žolė atrodė lyg aksoimas; šen ten stovėjo krumai, iš kurių jau daugelis žydėjo ir skleidė ore malonų, gaivinantį kvapą.

Tarp šitų, akį žavinčių daiktų į orą, ir vandens srovė skaidri, kaip kristolas, vingiavo tyliai šlamėdama per sodą. Vietos stebuklingą puikumą didino dar paukščių saldžios giesmelės, bičių zirzimas ir aidas daugelio jaunų, linksmyjū balselių.

Abu jaunikaičiai su didžiausiu įdomumu pažvelgė į tas grožybės. Bet kad jie negalėjo visko per vielų tvorą pamatyti, tai ieškojo vartų, per kuriuos galima būtų į sodą dasigauti. Ir iš tikro pamatė juos netoliese ir nuėjo tikėdamiesi, kad juos leis. Taip, čia buvo vartai, bet užrakinti, ir dėl to veltui juodu bandė juos atidaryti.

Tuo laiku, kai jie mąstė, kaip čia į sodą įsigavus, pamatė viršuj vartų šitokį parašą:

“Neatidėlioki ryt dienai to, ką liepia atlikti tau pareiga šiandien. Bet-gi nunai nedaryki vėl to, dėl ko tu galėtum gailėtis rytoj. Išlaiyk taisykles šitas per vienus metus, tai šičion įeiti tau nieks nekludys.”

Abudu jaunuoliai labai susidomėjo šiuo užrašu ir atsiskirdami abu susitarė pabandyti sulig šių taisyklių gyvent.

Nėra reikalo smulkiai jų pažangumą tame nušviesti. Abudu pamatė, kad užduotis yra daug sunkesnė, negu

jie tikėjosi. Jie labai nustebo, kad šitų taisyklių saugojimas, kurias jie sau gyvenimo taisyklėmis pasiskyrė, reikalavo beveik visą gyvenimo budą pakeisti. Tos taisyklės mokino juos to, ko jie ligi šiol nebuvo patyrę. Beveik visas jų gyvenimas, labai didelė dalis jų minčių, jausmų ir veiksmų buvo permaitinta, kitaip sutvarkyta. Nors ir pirmiau juos žmonės gerai jaunikaičiais laikė.

Po kelių savaičių jaunesnysis iš jų dviejų, patyręs, kad toksai gyvenimo budas labai jį varžo, paliovė tą bandymą. Bet antrasis išlaikė ir metų gale atėjo įis prie sodo vartų.

Didetiam jo džiaugsmui štai jis kuo greičiausia sodan įleistas. Labai jam patiko tas sodas, kuomet jį tik per tvorą matydavo, bet dabar pasidarė jam sodas dar meilesnis. Jis galėjo jo viduj grožėtis, takeliais vaikščioti, balzamu kvėpuoti ir iš širdies džiaugtis visomis jo grožybėmis.

Tas sodas, tai labai gražus atvaizdas Palaimos tėvynės, kurią Dievas pažadėjo tiems, kurie pergali savymeilę, savo jausmus suvaldo ir savo pareigas atlieka. Aukšti vartai — tai kliutis, kurią žmogaus ydos ir žemiški jausmai kelyje pastato. Jie atskiria žmones nuo amžinos ramybės, laimes, kurias galėtų jie turėti. Kas gali pats save suvaldyti ir yra tvirtai pasirįžęs gera daryti, tas suranda to ramybės sodo vartų raktą. Taip, jis gali laisvai įeiti į tą laimės šalį, į ramybės sodą. Jei jis to negali padaryti, tai jau lieka amžinai išstumiamas iš Ramybės sodo.

Iš vok. kalbos vertė **St. Šerkšnas.**

Katalikų Pasaulys

KYNAI. — Šiandie Kynuose yra 2,775 vienuoliai, kurie darbuojasi vietinėse misijose. Jų tarpe yra 642 prancuzai, 266 italai, 214 belgų, 176 ispanai, 134 olandai, 75 amerikiečiai, 56 vokiečiai ir 29 airiai. Viso 1,592 misijonieriai. Kiti 1,183 misijonieriai yra vietiniai — kiniečiai. Vienuolių tarpe yra 29 pranciškonai, 155 jezuitai, 146 lazaristai ir Paryžiaus Misijų Draugijos 312.

JUNG. AMERIKOS VALSTYBĖS. — Phoenix, Arizona, viena moteris Elena Brophy paaukojo \$250,000 ir 25 akrų žemės naujai jezuitų kolegijai. Moteris pareiškia, kad jos miręs vyras labai aukštai vertinęs jaunikaičių katalikišką auklėjimą. Todėl jinais tuomi vaduodamosi ir padarė šitą didelę auką. Žemė kolegijai skirta yra labai gražioje vietoje, prie svarbių miesto gatvių. Todėl auka yra didelė ir bus katalikams labai naudinga.

— Baltimore mieste mirė moteris Elzbieta Hite. Jinais savo testamente užrašė \$200,000 įvairioms katalikų įstaigoms. Josios nejudomo turto, kuris vertas pusės milijono dolerių, visos jėgos kas metas yra paskirtos švenč. Pamelės Marijos seminarijai, kuri auklėja jaunikaičius į dvasinį luomą. Kitų pinigų \$100,000 palikta Seserims Bon Secours, kurios čia turi savo ligoninę. Už tų pinigų nušimčius bus užlaikomi nuolatos 4 ligoniai pačių seserų parinkti. Likusieji \$100,000 yra išdalinti kelioms dešimtis įvairių švietimo ir galestingumo įstaigų.

Karalaitės — Marijos Vaikeliais. Madridas. — Ispanijos karaliaus ir karalienės dukters priimtos Marijos Vaikelių Kongregacijon.

Šion kongregacijon priėmimas yra surištas su dvasiniais lavinimais. Kandidatės per keletą savaičių turi lankyti dvasinio lavinimo kursus.

Karalaitės tuos kursus lankė švenčiausios Širdies vienuolijoj ir Seserų vienuolių priežiuroje lavinosi. Kasdien išryto jos vykdavo į vienuoliją ir ligi vakaro ten išbudavo.

Pati karalienė Viktorija yra pavyzdinga katalikė. Jinais priguli Krikščionių Motinų kongregacijai ir kas mėnesis reguliariai lanko kongregacijos susirinkimus ir klauso Mišių kongregacijos koplyčioje.

Šv. Augustino atminčiai bazilika. Afrika. — Šv. Augustinas yra gimęs Tagaste, Algerioj. Dabar norima tame senovės mieste to šventojo atminčiai pastatyti baziliką. Visas Šiaurinės Afrikos episkopatas tam sumanymui priitaria.

Jau sudarytas komitetas, kurio garbės nariais paskirti visi Š. Afrikos vyskupai.

AIRIJA. — Kilkenny miesto ir kitų miestelių valdybos padarė ir priėmė rezoliucijas, kuriomis reikiama vilties, kad Tarptautinis Eucharistinis Kongresas 1932 metais įvyks Airijoj.

Tais metais sukanka 1,500 metų, kaip Airijon apaštalausti atvyko Šv. Patrikas.

MILWAUKEE, Wis. — Vietos senelis arkivyskupas Messmer išvyko Europon. Jis žada tris mėnesius išbuti Šveicarijoj, savo tėviškėje, sveikatos sustiprinimui.

ST. LOUIS, Mo. — Vietos katalikų St. Louis Universiteto prezidentas kun. Cloud, Jezuitas, paskelbė, kad praitais metais šiai įstaiagai dovanomis suteikta 1,710,000 dol.

1,000,000 dol. paliko miręs Martin Shaugnessy ir 700,000 dol. miręs J. F. Lee.

ANGLIJA. — Nesenai įvykusiame Wimbledone susirinkime, kuriame didžiama buvo protestantai, kun. Rankin, Jezuitas, kalbėjo apie Liurdo stebuklus.

Kunigo paduotas faktus apie stebuklus patvirtino gydytojas Dr. Sherry, protestantas. Jis pranešė, kad patsai buvęs dviejų nepaprastų įvykių liudininkas Liurde.

Jis sakė, nepagydomai sirgo du žmogū. Jis patsai abudu ekzaminavo. Neberado abiem pagelbos. Abudu Liurde staiga išgijo. Tai neginčijami stebuklai, sakė gydytojas.

Susirinkę mitinge žmonės su atsidėjimu klausė tų pranešimų.

MUSŲ DARBAI

Tėveli brangus!

Trokštu pranešti, kad jau ir "Laivas" atplaukia, už kurį tariau daugybę ačiū! Labai geras ir pilnas ramumo laikraštėlis, kurį aš taip pamylėjau ir prašau nuo Dievo palaiminimo del tų, kurie tą "Laivelį" leidžia.

Toliau, buvo man brangi naujiena apie mirimą to brangaus ganytojo Arkivyskupo. Mano širdį taip apėmė gailestis, kad nei pas kunigą negalėjau greit nueiti ant šv. Mišių paduoti, nes kaip tik atsimeinu, taip ir verkiu, bet kartu ir meldžiuos už jo palaimintą sielą; tegul jį Dievas prie savęs priims ir stebuklais patvirtins; mes turim melstis už jį, o jis greitu laiku bus mūsų užtartytojas prie Visagalinčio Dievo, nes jis yra mūsų brangus brolis, lietuvis. Kur pasaulis apie mus nieko lar nežino, o labiausiai katalikų istorija apie lietuvius nieko nemini, tiktai žino poliakus ir jų šventuosius, regis, kad lietuviai netur nei vieno savo šventojo ir yra nuo visų apleisti. Gal Dievas bus malonus ir duos mums globėją tikrai savo turėti. Turiu tvirtą viltį, kad Dievas mūsų maldą priims ir mus nuramins nuliudusius savo vaikelius.

Toliau aš norėčiau žinoti apie arkivyskupo J. Matulevičiaus gimimo vietą ir jo padėtį, nes aš esu labai užsiinteresavus apie jį. Dieve, buk jo sielai meilingas, nedaleisk jam ilgai buti atitolintam nuo šv. Tavo Veido, bet parodyk jam savo meilę. Užprašiau dvejas Mišias, kurios šioj nedėloj bus atlaikytos, pėtnyčioj ir subatoj, tai per šitą nedėlią neperstosiu melsties už jo sielą.

A. Miltė.

Johannesburg. SO AFRICA.

A. Milienci, i Pietinę Afriką.

Ačiū už laišką ir Jusų gerą širdį.

Arkivyskupas Jurgis Matulevičius gimė 23 balandžio 1871 m. Luginės (Orinų) kaime, Marijampolės par. Suvalkijoje. Pradžioje jis vadinosi Matulaitis, bet Kelčių dvasinėje Seminarijoje jam pavardę pakeitė. Jisai buvo pasi-

turinčio ukininko sunus. Gruodžio 19 d. 1898 m buvo išventintas į kunigus. Pasižymėjo dideliu mokslu, o dar labiau savo šventu gyvenimu. Mirė 27 sausio 1927 m. Jis yra Marijonų Vienuolijos Atnaujintojas ir pirmutinis lietuvis arkivyskupas ir kartu buvo Apaštalinis Delegatas Lietuvai.

Jo kunas laikinai ilsisi Kauno Bazilikoje, labai lankomas žmonių ir nuolat prie jo kars-to tikinčiųjų deginamos pažadų žvakės.

"Laivo" Redakcija.

Kolegijos Remėjai.

A. Gailienė Braddock, Pa.	\$3.00
A. Galauskienė Garwood, N. J.	3.00
Ag. Kudarauskienė New Haven, Conn.	3.00
M. Sėdienė Bloomfield, N. J.	3.00
R. Žuvinienė " "	3.00
O. Barkauskienė " "	3.00
P. Strongis " "	1.00
B. Sarapienė, Worcester, Mass.	1.00
M. Bagdonavičienė Minersville, Pa. ..	3.00
M. Pikėlienė Niagara Falls, N. Y.	3.00
V. Gudavičienė Rumford, Maine.	3.00
Am Liet. R. K. Federacija	27.00
O. Ridikevičienė Worcester, Mass.	3.00
El. Paulienė, Chicago, Ill.	3.00
J. Paulius " "	5.00
Bl. Rupšlaukis " "	5.00
B. Skleekis " "	3.00
J. Jasiukaitis Newark, N. J.	3.00
M. J. Sakavitch, La Cross, Wash.	2.50
K. Mažeika Chicago, Ill.	3.00
A. Pumeris, Rochester, N. Y.	3.00
M. Martinkienė Melrose Park, Ill.	3.00
V. Briedienė Philadelphia, Pa.	3.00
O. Venskunienė Linden, N. J.	3.00
P. Juškevičienė Chicago, Ill.	2.00
Al. Vaitiekunas " "	3.00
J. Grudinskas So. Boston, Mass.	3.00

Geradariams nuoširdžiai dėkoja

Remėjų Centras.

(Bus daugiau).

Amerikos Lietuvių Žinios.

Lietuviai ima užkariauti padanges.

Amerikos lietuviai pradeda naują savo gyvenimo gadinę. Ikišiol lietuviai turėjo žiurėti, kad išgalėti Amerikos žemėje. Iš pradžių Amerikos lietuviai turėjo tenkintis šioje šalyje praščiausiais darbais. Po to kalbos ir amatų pramonė išigavo į geresnius darbus. Vėliau ėmė išigauti į biznius, nuosavybes, ofisinius darbus, į valdžios darbus.

Įsistiprino, išgalėjo Amerikos lietuviai Dėdės Samo žemėje.

Pagalios tai pravedamas Amerikos lietuviams kelias į padanges.

Tą daro senas Amerikos lietuvis, neseniai iš Lietuvos sugrįžęs, kap. Stepas Darius, buvęs Lietuvos armijos lakunas.

Kap. Stepas Darius jau skraido savo orlaiviu Chicagos padangėse.

KENOSHA, WIS. Šv. Petro parapija mini Sidabrinį Jubiliejų. Jis prasidėjo liepos 3 d. ir tęsis iki pabaigai sekančių metų.

Visai nejučiomis pasimainė klebonai. Į vietą kun. L. Draugelio, M. I. C. gavome kun. Mykolą Urbonavičių, M. I. C. Parapija džiaugiasi taip gi energingu ir darbščiu savo klebonu.

LAIŠKAS IŠ KELIONĖS.

(Rašo Kun. V. Kulikauskas).

London,
Birželio 26, 1927.

Brangusis Broli:—

Jau trečia diena Londone. Spėjau aplankyti Lietuvos Atstovybę Anglijai ir nekurias žymias vietas. Londonas pilnas senų istoriškų vietų. Butų kas lankyti ir pamatyti, bet nėra laiko. Šiandien vakare (26—VI) apleidžiame Londoną ir traukiame Lietuvon šv. Petro atlydų svegti.

Vandenyne persitirėme kolaimingiausia. A-

pie kokias nors ligas nei nesapnavome. Oras visą kelionės laiką buvo gražus. Tik paskutinę dieną, penktadienį, birž. 24, pas Prancuzijos krantus lynojo ir kaip pasiekėme Londoną, tai smarkus, bet trumpas lietus mus sutiko.

Londone sėdime pas svetingą kun. K. Matulaitį, mūsų kun. Matulaičio dėdę.

Jis čia į tokį kampą iškraustęs su savo bažnyčia ir klebonija, kad nei mūsų "teksiuokas" negalėjo surasti.

Bet šiaip viskas čia nebloga. Bažnyčukė graži, kad ir mažytė. Klebonijoje vietos gana daug. Klebonija išvien su bažnyčia. Klebonijos langą atsidaręs matai visą bažnyčios vidų ir gali klausyti šv. Mišių. Ar ne puiku?

Ar žinai ką? Londone Tu su savo "kataliku" tuojaus žutum. Čia žmonės važinėja priešingon kaip Amerikoje pusėn. Kuriems reiktų dešinėje važiuoti, tai jie važiuoja kairėje. Kitos gatvės tokios siauros, kad Tavo makabilis skersai gatvę neišsitetų, o jų "teksiuokas" ant vietos apsuka. "Stop — go" nėra, bet "dėdžių" tai devynios galybės.

Važinėjau po Londoną dviejų aukštų "bo-sais". Važiavau viršutiniu. Krato pusėtinai. Ne kam tikę. Chicagos strytkariai geresni.

Londono namai aukšti, tamsūs — apjuodę. Daro didelį senoviškumo įspūdį. Namai melancholiški, kaip ir pats anglai. Įsėdę į traukinį, ar į bosą visi tyli. Gi mūsų kun. Vaitkevičius mėgsta garsiai kalbėti, tai anglai atsigrįžę net žiuri stebėdamiesi, kas čia per vienas, kad važiuodamas pajėgia kalbėti.

Anglija — šunų šalis. Užėjome į parką. Žiurime, kad beveik kiekviena "leidė" vadžiosiasi šuniuką. Kvailas dalykas.

Bet tiek to. Tegū jie sau džiaugiasi savo šuniukais. Aš baigiu laišką sudiev. Sveikinu Tave ir visą šeimyną, sveikink "Draugo" šapinukus."

Einu tuojaus sumą giedoti. Jus dar lovoje dripsote.

Šių metų sup

Kun. Vincas.

Klausimai ir Atsakymai

KLAUSIMAS. — Kada baigiasi Tretininkų Jubiliejus ir kokios sąlygos atleidams gauti?

ATSAKYMAS. — Balandžio 30 d. 1926 metais šv. Tėvas Pijus XI savo laišku "Rite expiatis" paskelbė šv. Pranciškaus Jubiliejų. Suėjo 700 metų nuo šv. Pranciškaus mirties. Tai didelis Jubiliejus. Jisai prasidėjo 1 rugpiučio d. 1926 m. ir tęsis iki šių metų 1 rugpiučio dienai. Jubilėjaus metu visi Tretininkai gali gauti Jubilėjaus atleidus du kartu už save ir už sielas skaiestykloje.

Jubilėjaus atleidams įgyti sąlygų nėra smulkmeniškai paminėta nei šv. Tėvo rašte, nei Tėvų Pranciškonų leidiniuos.

Lietuvos vyskupų rašte iš liepos 22 d. 1926 m., kuriuo nustatė tvarką Jubilėjaus metams pradėti, pasakyta, kad kur yra Tretininkų Kongregacija teisėtai įkurta, ten įsakoma (Lietuvoje) turėti trijų dienų pamaldas su Įstatymu švenč. Sakramento. Po Mišių pirmą ir antrą dieną kalbėti po 5 Tėve mūsų... Sveika Marija... Garbė Dievui... Vakarašgi prie įstatyto šv. Sakramento giedoti šv. Jėzaus Vardo Litanią, Dievas mūsų Gelbėtojas, Šventas Dieve, 6 Tėve mūsų... Sveikas Marija... Garbė Dievui. Trečią dieną kaip paprastuose atleiduose su įstatymu ir procesija. Pamokslas apie šv. Pranciškų.

Iš to Lietuvos vyskupų sutvarkymo išeina, kad tą pačią bažnyčią reikėtų aplankyti 5 kartus. Keturis kartus kalbėti po 5 Tėve mūsų etc., o paskutinį kartą 6 Tėve mūsų ir t. t. Kaip kitur sutvarkė vyskupai, — nežinome.

Butinoji sąlyga visiems atleidams įgyti — tai malonės stovis, t. y. kad žmogus atliktų gerai išpažintį ir priimtų šv. Komuniją. Vysuotiniams atleidams pelnyti būtina reikia pasimelsti šv. Tėvo intencija 5 ar daugiau poterėlius.

Tretininkų Jubilėjaus metai baigiasi. Kurie tretininkų nėra Jubilėjaus atleidų pelnę, tegul pasiteirauja pas savo kleboną, ar nėra vietos vyskupo nurodytųjų tiems atleidams pelnyti sąlygų. Jeigu niekur nebutų buvę nurodyta, būtų galima tuomet Lietuvos vyskupų nurodytų patarimų laikytis.

KLAUSIMAS. — Ar yra kokio naujo numirėliui iš sudedamųjų gėlių ant karšto?

O. Dilienė iš Rockford, Ill.

ATSAKYMAS. — Ne. Numirėlis nesinaudoja nei valgiu, nei gėrimu, nei gėlėmis. Jam vistiek, ar bus valgių aplink karštą pristatyta, ar gėlių. Gėlės yra gyvųjų prielankumo pareiškimas mirusiam. Butų galima gyviesiems kitokiu, tinkamesniu būdu pareikšti savo meilę, prietelystę mirusiam, — tai malda, vargšų stūšelpimu, o ypač šv. Mišių auka. Šios dvasinės gėlės numirusiam tikrai pagelbsti, anos — greit nuvysta.

KLAUSIMAS. — Paaškindit, ar reikia per išpažintį pasakyti su kuo susibaurei, ar nereikia?

O. Eitienė iš Brooklyn, N. Y.

ATSAKYMAS. — Vardu pavarde išvardyti su kuo bareisi nereikia. Negera yra su kuo nors bartis, bet tokiam nesuivaldymui pasitaikius, pasisakoma per išpažintį ar su vyresniaisiais, ar tėvais barėsi. Jeigu su sau lygiais — nereikia minėti, tik patį nekantrumą, piktumą, barnį paminima.

KLAUSIMAS. — Kodėl Amerikoje toks strioks su pamaldomis? Prašau paaiškinti?

P. S. St. Charles, Ill.

ATSAKYMAS. — Amerikoje vasaros metu rupinasi klebonai trumpai atlikti visas pamaldas, kad davus žmonėms progos pasidžiaugti dailiais vasaros sekmadieniais. Per kiaurą savaitę dulkėse dirbę, žmonės nori išvažiuoti į laukus tyru

oru pakvėpuoti. Todel trumpinami pamokslai ir kitos pridedamos pamaldos.

KLAUSIMAS. — Kodel airių bažnyčiose nėra prie durų kryžiaus?

P. S. St. Charles, Ill.

ATSAKYMAS. — Airiai neturi papročio pagarbinti ir pabučiuoti kryžių, įeinant bažnyčion, kokį turi lietuviai, lenkai ir kitos Europos tautos. Airiai laikosi savo papročių, lietuviai — savo.

KLAUSIMAS. — Girdėjau pasakojant, buk yra šv. Tėvo patvirtintos maldelės už kurių sukalbėjimą teikiama visuotiniai atlydai mirties valandą. Ar jus nežinote tokių? *O. Savis iš Chicago.*

ATSAKYMAS. — Taip yra tokių maldų, už kurių pamaldų sukalbėjimą po Komunijos teikiama visuotini atlydai, bu- tent malda į V. Jėzų ant kryžiaus, prasi- dedanti žodžiais: “Štai aš, o geriausias ir saldžiausias Jėzau... Mirties valandai gau- ti visuotinus atlydus ir-gi galima. Šv. Tėvas Pijus X, kovo 9 d. 1904 m. suteikė tokius atlydus “Atsidavimo Aktui”, kas jį sukalbės, priėmęs vertai šv. Komuni- ją. Tas Atsidavimo Aktas lietuviškai taip at- rodo: “Viešpatie, mano Dieve, jau dabar iš Tavo rankos ramia ir džiaugsminga širdimi priimu kiekvieną mirties rušį, ko- ki Tau patiks su visais savo sunkumais, baismėmis ir skausmais.”

Lietuvos Žinios

Skirsnemunė. Gegužės 21 d. š. m. su- laukėme brangaus svečio, J. E. Arkiv. Skvirecko, kuris specialiniu garlaiviu at- vyko iš Kauno, lydimas dviejų kanaunin- kų ir 4 kunigų. Prieplaukoje buvo paruo- šti iškilmingi vartai, taip pat ir miestely, kur pasitiko J. E. Arkiv. susirinkus dva- siškija ir didelė žmonių minia. Ant ryto- jaus J. E. laikė Sumą, suteikė apaštališką palaiminimą ir pasiruošusiems sutvirtini- mo sakramentą.

Liubavas (Marijampolės ap.). Laikė Didžiojo Karo Liubavo miestelis beveik visas išdegė. Kartu sudegė ir bažnyčia, kuri buvo medinė. Iki šiam laikui žmonės sau trobas jau pasistatė, bet bažnyčia dar nepradėta statyti. Jau nuo 1920 m. čia buvo daromi žygiai statyti bažnyčią, bet keičiantis klebonams, darbas neprasidėjo ir bažnyčia vargsta ankštame buvusios špitolės name. 1925-6 metais nupirka me-

džių, kurie suvežti. Dabar atėjus pavasa- riui buvo sušauktas parapijiečių susirin- kimas, vietos klebono gerb. kun. St. Rau- bos rūpesčiu, kuriame išrinkta bažnyčiai statyti Komitetas, į kurį įėjo p. p. Ks. Narkevičius, St. Narkevičius, J. Guravi- čius, J. Vitkauskas, J. Malinauskas, ir klebonas kun. Rauba.

Nemunaitis (Alytaus apskr.) Vals- čiaus tarybos nutarimu, uždrausta atida- ryti Nemunaičio miestely svaiginančių gė- riųjų krautuves. Vienok slaptų parduotu- vių netruksta, kur net trečia dalis bran- giau imama.

“Šaltinis.”

Lietuvos karo atstovas Pabaltėi. Pul- k. leit. Giedraitis paskirtas karišku atstovu Latvijai, Estijai ir Suomijai. Jo buveinė bus Rygoj. Į paskyrimo vietą pulk. leit. Giedraitis jau išvyko.

Lietuvoje nedarbo ner. Gegužės mėn. vidury Kaune viešieji darbai buvo uždaryti. Miškų departamentas pasiūlė Kauno savivaldybei duosias 200 darbininkų darbo Prienų miškų urėdijoj. Pradžioje užsirašė į mišką 70 žmonių, bet kuomet reikėjo vykti, atsirado tik 23, o į vietą nuvykus liko tik 12 darbininkų. Miškų departamentui teko aplinkinių kaimų ukininkus samdyti neatidėtiniais miško darbams dirbti.

Pakels mokesnį už mokslą. Švietimo ministerija projektuoja pakelti 50 nuoš. mokesnį už mokslą vidurinėse mokyklose, gimnazijose ir universitete. Specialinėse ir amatų mokyklose mokesnis nebus pakeltas. Dabar švietimo reikalams kasmet išleidžiama 32 milijonai litų, o pajamų iš švietimo įstaigų tegauinama tik 2 mil. litų.

Automobilių ir dviračių skaičius. 1926 metais visoje Lietuvoje buvo įregistruota 550 keleiviniai automobiliai ir 15,454 dviračiai. Manoma, kad šiais metais automobilių skaičius padidėsias dvigubai.

Nauji gydytojai. Šiomet Lietuvos universitetas išleido 56 naujus gydytojus, baigusius medicinos fakultetą.

Kauno miestui paskola. Kauno miesto taryba neseniai nutarė vandentraukio reikalams paskolinti iš valdžios 300,000 litų.

Į žemės ūkio ir pramonės parodą Klaipėdoje laukiama daug svečių ne tik

iš Didž. Lietuvos, bet ir iš užsienio. Parodos komitetas tariasi su Vokietijos geležinkelių valdyba dėl papiginto ekskursantų ir eksponatų vežimo geležinkeliais iš Vokietijos.

Taip pat numatoma svečių iš Latvijos ir kitų Pabaltijo kraštų.

Kanklininkų draugijos susirinkimas įvyko birželio 11 d. Kaune "Saulės" namuose. Susirinkime aptarta daug svarbių mūsų tautiškos muzikos gaivinimo reikalų. Į naują draugijos valdybą išrinkti: V. Operos dirigentas J. Tallat—Kelpša, J. Gaidamavičius, p. Puskunigis, Dr. Kl. Ruginis ir V. Banaitis.

5 metų vaikas sudegino kaimą. Ties Papile, Radžiuų kaime 5 metų vaikas, žaisdamas su degtukais vieną uždegtą neatsargiai numetė ir padegė namus. Stiprus vėjas palaikė ugnį ir sudegė visi Radžiuų 12 kiemų. Nuostolių padaryta apie 24,000 litų.

Ruošė mokytojus — išėjo agitatoriai. Spaudos pranešimu, Vilniaus lenkų mokyklų kuratorija šią vasarą siunčia vyresniųjų kursų lenkų švenčionių mokytojų seminarijos mokinius neva praktiškai pramokti lietuvių kalbos. Iš tikrųjų gi, mokiniais pavesta agituoti prieš Lietuvą.

"Trimitas."

—o—

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
KRAUTUVĖ

2334 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.

Užsakykit savo giminėms į Lietuvą
"DRAUGĄ"

"Draugo" kaina metams Lietuvon
\$7.00; pusei metų \$4.00

"DRAUGAS"

2334 So. Oakley Ave.

CHICAGO, ILL.